

Stampioen ten verkoop laten verkavelen. De opbrengst van de 38 perceelen, elk 30 tot 39 voet breed en 126 tot 232 diep, beliep in totaal 9600 gulden en 24 gouden dukaten, maar de zes koopers zagen blijkbaar meer voordeel in een andere verkaveling, welke echter al spoedig leidde tot een meer intensieve bebouwing, in de 19e eeuw nog verdicht tot een complex van hofjes, gangen en sloppen, nu gelukkig grootendeels weer opgeruimd.

Tegenover dit Franseveld, iets oostelijker dan de in deze eeuw gelegde en nog aanwezige voetbrug, vond men vóór 1644 een lange houten brug over de Rotte, welke alleen verbinding gaf met den singel in de richting van de Goudsche poort, want ten westen van deze brug lag tusschen beide armen van de Rotte, tegenover den vesttoren Pompenburg, een eilandje (Couwenburgs eiland). In laatstgenoemd jaar echter werd deze brug over de Rotte, de Lange brug, weggebroken en vervangen door twee houten bruggen langs de Vest: één waar nog ligt de vaste steenen brug bij het verlaat en de andere tegenover de Botersloot. Nadat de stad een gedeelte van de op het eilandje liggende bleekerij had aangekocht en aan den waterkant van een houten schoeiing voorzien, kon nu langs de buitenzijde van de Stadsvest, tusschen Delftsche-poort en Oostpoort, een doorgaande weg verkregen worden¹⁾, een singel die in 1644 en 1645 met iepenboomen beplant werd²⁾. De breedte van de singels was in 1643 op 24 voet bepaald, zoodat vooral aan den Goudschesingel tal van huizen, die op stadsgrond stonden, moesten verdwijnen.

Voor zoover er vóór de 18e eeuw van verharding op deze singels sprake was, bestond die uit een puin- of koolaschdek, en hoewel het peil reeds tijdens den Jonkerfransenoorlog blijkbaar boven het niveau der polderwegen lag – immers de aanvallers konden dekking erachter vinden – was dit toch ook langen tijd daarna nog vrij laag, in overeenstemming met den toenmaligen stand van het vestwater. Nog in 1615 lag de Westvest gemeen met het polderwater en eerst nadat de kade

1) Br. II blz. 357, 358, 374, 375.

2) Stadsrekening 1644–45: f 476,— betaald voor 1400 iepenboomen. De veronderstelling, dat deze aankoop gevolg was van iepziekte (Rott. Jaarb. 1928 blz. 63), verliest daardoor veel van haar grond.